

og de nødvendige Reformer heri. Hun angreb det bestaaende ud fra, hvad hun mente var den rette Forstaaelse af de ældste hellige Skrifter, en Fremgangsmaade, der var mere egnet til at skaffe hende Ørenlyd, end om hun i Retfærdighedens og Sandhedens Navn havde krævet Reformer af et Folk, der er bundet i Traditionens allerstærkeste Lænker. Maaske fulgte hun Ram Mohun Roys Eksempel, han, der med Held havde kæmpet for at faa afskaffet Enkens Opbrænden med den døde Husbond. Som venteligt vakte hendes Tanker stærk Modstand, men hendes Viden var saa stor, hendes Dygtighed saa anerkendt, den Række af Kendsgerninger, hun fremlagde som Beviser, saa slaaende og endelig hendes dybe Medfølelse for al den Ulykke, hun vilde raade Bod paa, saa gribende, at hun snart samlede en Venneskare om sig. Modstandens Braad brødes hos de orthodoxe Hinduer, fordi hun ikke udskilte sig fra Fædrenes Tro, men talte ud fra den, medens alle, der var berørte af evropæisk Civilisation, maatte finde hendes Krav saa selvindlysende retfærdige. Hun stiftede i Puna en Kvindeforening, der til Program havde de to Hovedpunkter, hendes Arbejde foreløbig samlede sig om: bedre Undervisning for Pigeborn og intet Barneægteskab. Rundt om i Byerne, hvor hun kom, talte hun Interessen op for Sagen og stiftede Underafdelinger af Selskabet.

September 1882, da »The Education Commission« kom til Puna for at undersøge Forholdene der, mødtes 300 Højkastekvinder og deres Børn med Kommissionen, hvad der var et stort Vidnesbyrd om den Interesse, der ganske paa egen Haand uden Regeringens Tilskyndelse var vakt for Spørgsmaalet om Kvinders bedre Opdragelse. Ramabai valgtes til Ordfører. Præsidenten for Kommissionen, Dr. Hunter, forelagde hende tre Spørgsmaal, som han bad hende besvare. Senere oversattes hendes Svar og udkom i Særtryk. Hans første Spørgsmaal gjaldt hende selv, og hvad Lejlighed hun havde haft til at danne sig Mening om Kvindernes Opdragelse. Heri sagde hun: »Jeg er Datter af en Mand, der har udstaaet meget, fordi han talte Kvindeundervisningens Sag, og som udførte sine Idéer under stor Modstand. Til min sidste Dag vil jeg regne det for min Pligt at kæmpe for denne Sag og at forsvare den indiske Kvindes Ret til en anden Stilling.«